

χριστός Αναστάτω

ΔΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ

Σ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΓ ΠΟΛΙΤΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Σ

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

ΕΡΓΑ & ΗΜΕΡΑΙ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

ΣΥΝΗΓΟΡΟΥΜΕΝ και ήμερες υπέρ της ιδρύσεως μαστυνομικού Σταθμού εν Πλαγιᾷ. Δὲν είνε δρόμοι, ή ζωή και ή περιοισία έκαστου πολίτου να έξειρταται από τὸν τυχόντοντον κακοτοιόν. Και είμεδα βέβαιοι δι ό βουλευτής Λέσβου κ. Γεωργαντέλης τού δρόμου ή Πλαγιά τυγχάνει έκλογ περιφέρεια θά είσηγηθή ει, τὸ κέντρον τήν άπατησιν ταύτην τῶν κατοίκων Πλαγιᾶς ήτις και δι πραγματοποιηθῆ.

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ άνα τὴν Λέσβον στυλοβάτης τῆς Δημοκρατίας και καὶ ἡνίας ἀρχηγὸς τοῦ ἀνυπάρχοντού Δημοκρατικού κόμματος κ. Παπανδρέου ἀπεφάσισε νὰ περιοδεύῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαὸν περὶ τῆς Δημοκρατίας. Ὁλόκληρος δὲ Ἑλληνισμὸς ἐπὶ σειρὰν ἔτῶν ἥδη ἔχει παρακληθεῖση και μελετήσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν κατόπιν τὴν διὰ τῆς βίας ἐπιβληθεῖσαν δημοκρατίαν ὥστε μᾶς φαίνεται περιπτεύει δι κόπος και ή ταλαιπωρία τῶν ταξιδίων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀριγενοῦς κόμματος.

ΧΑΡΙΣ εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν βουλευτῶν μος και δη τῶν κ. Λαζανᾶ και Γεωργαντέλη ἀτεσοβήθη σχεδὸν ή ἀπομάκρυνσι; τῶν Τριατατικῶν τοῦ νομοῦ Λέσβου. Δὲν πιστεύμεν νὰ ἔσαν δῆλοι ἀδῶαι περιστεροὶ, καὶ θὰ εἶχαν εἰς τὸ πληθικόν των, ἐν τούτοις εὑρέθησαν πολιτευταὶ οἵοι οἱ τῆς Λέσβου και θελησαντε; νὰ φανοῦν μεγαλόψυχοι κατεβαλον πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἀποφευχθῇ πᾶς κίνδυνος ἀποκρύνσεως σχεδὸν δλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑ ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Παρισίοις προσθευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Πολίτου, τῆς ὄποιος γραμματεὺς εν διαίστοις γέρων τῆς Χαλέπας, διὰ ν. Μολώση και πάλιν τὰ νερά, ἀποιελεῖ κατίπτυστον πρᾶξιν. Ο Ἑλλην

προσθευτῆς ἐκ καθήκοντος ἡ θέλησε νὰ καταστήσῃ ἐνήμερον τῆς πολιτικῆς καταστάσεως και τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως και νὰ ἔξορσισῃ αὐτὸν διὰ παύση ἐμφανίσιων τὴν Ἑλλάδα διηρημένην και χωρούσαν πρὸς ἐμφύλιον σπαραγμόν. Άλλα αὐτὸς ἀντὶ πάσης ἀλλῆς ἐνεργείας του προσέβη εἰς δημοσίευσιν αὐτῆς ἐκθέτων σύντομον και τὸ Ἐθνος και τὸ Κράτος εἰς χειρας ἐχθρῶν και φύλων, ἐξευτελίζων συνάμα και τὸν προσήνην συνεργάτην του κ. Πολίτην, διότι τὸν ἐγκατέλειψε.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ δοι αριθμοὶ τὸν πολιτικὴν κατάστασιν, τὰς διπλές δημοσιεύει δι «Ημερογραφίας Ταλές οφεος» τὸν Λογοδονούν ἐνεπούσαν βαθυτάτην αισθησιν. Η πολιτικὴ κατάστασις ἐν Εὐρώπῃ, Εἰπεν δι Κεμάλ, είνε πολὺ χειροτέρα πλοιού δι το πορό τινος. Και συνιστᾶ διὰ τὰ ἔθνη συνενώσουν τὴν ἐνοπλον ἀπάντησίν των και τὸν πόρους των κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων διὰ μὴ ἐπιτίχουν τῶν σκοπῶν τῶν Προφραγῶν οἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Κεμάλ ἀφοροῦν τὴν Ισλαμικὴν πορετῶδως ἐξυπλίζεται και ἐπιμάζει τὸν πόλεμον κατά τῆς Αβησσονίου

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗ ΛΗΜΝΟ

Σού

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν περιοδεία τοῦ Διευθυντοῦ μας.

Ἡ βάρκα ἀγγίζει τὸ μῦλο και οἱ τοξιδιώτες πηδοῦν ἔνας ἔνας στὸ μουράγιο

Μπροστά μας τὸ Τελωνεῖο τῶν Κάστρου και λίγα βήματα παρὰ πέρα η πλατεία τῆς ἀγορᾶς.

Ωραιώτατο τὸ καφενεῖο τοῦ κ. Γεωργίου Τραμουντάνη δι «Ποσειδῶν» μὲ γλυκεὶα ἐμφάνιση χιτῶν πά στὸ μάτι μας.

Απέναντι μι επανορματικὸ τὸ καφενεῖο τοῦ κ. Βελισαρίδη και στὴ σειρὰ τὰ διάφορα μαγαζιὰ μικρὰ και μεγάλα μὲ ώραιες ἀπλές βιτρίνες ποῦ σοῦ παρουσιάζουν ἔνα κράμα: τὸ χωρίο και τὴν πρωτεύουσαν

Διὰ καλὴν δρόμον ἔκπινον ἀπὸ τὴν πλατεῖν. Ο ἔνα, τραβᾶ πρὸς τὰ κάτω κι ὁ ἀλλος σκίζει τὴν ἀγορὰ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ Κάστρου και βγίνει πέρα στὸ Ρωμέι ο γιατίδιο, τὴ Γλυφάδα τοῦ Κάστρου, ἐνῷ δι τὰ πλάγια τοῦ σηκώνονται διὰ τὰς πόλεις τῶν ἔθνων τῶν σκοπῶν τῶν Προφραγῶν οἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Κεμάλ ἀφοροῦν τὴν Ισλαμικὴν πορετῶδως ἐξυπλίζεται και ἐπιμάζει τὸν πόλεμον κατά τῆς Αβησσονίου

Φαντάζομαι λοιπὸν τὶ θά γίνεται ὅταν καταφθάνη ἡ μεγάλη μέρα ποὺ τὸ αἰγυπτιοκό καράβι ωρίνει τὴν ἀγκυρά του στὰ νερά νοῦ μικροῦ δρμού τοῦ Κάστρου.

Σωστὸ πανδαιμόνιο, συρφότες, σύνστατωση. Άλλα τὶ τὰ θέλετε. Τώρα βλέπουμε τὴ Λήμνο σκέτη χωρὶς καμμιὰ ἀνάμιξη ἔνουσ στοιχείου, βλέπουμε τὴ Λήμνο μὲ τὶς προκλητικὲς χωριατοπούλες της, μὲ τὰ ἀρκετὰ μοντερνίζοντα κορτσιά τῆς νησιωτικῆς πρωτεύουσας μὲ τὴ νιόπιτι, τὴν ἀληθινὴ Λημνιὰ ἀπόχρωση.

Τὸ ἔξωτερικὸ παρουσιάζει, κατὶ τὸ ἐπίπλαστο, τὸ φεύγοντο, τὴ γυναῖκα ποὺ μπανοβγαίνει στὰ καταστήματα μᾶλλον γιὰ νὰ φλερτάρῃ.

Άλλα τὸ βάθος κρύβει σὸν οργὴ φλόγα δλόκληρη τὴ ζωή τῆς νησιωτοπούλος. Τὸ γνήσιο κι φίτσι τοῦ χωριοῦ μ δη τὴν ἀγνὴ κι ἀπονήρευτη ψυχή, τὴ ψυχὴ τῆς ορδοκόκκινης χωριατοπούλας.

“ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ...
ΠΟΛΙΤΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Δι' δλα ώπεύθυνος
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ

Συνδροματικό Εσωτερικού

Έπησαν δάχμαι 100
Έξαμπνοι 50Κοινοτήτων, Τραπεζών, Μονών,
Επαριθμών κλπ. Έρ. 300Εξωτερικού Λιρ. Αγγλ. 1
Τιμή Φύλλου Δρ. 2Δι' έπιστολάς, εμβολίατα καὶ πάν
σχετικού μέ την έξιμηρίδα γράφεται
Έγγιμερίδα «Λεσβιακά Νέα» Στολ
Χωριστέλη ἀριθ. 7 Μυτιλήνη.Διαχειριστής :
Ν. Θ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΓΟΥΡΣΟΥΖΑ

Ἵστορας προ σπιτάκι τῆς Λενίτσας, τῆς πειδὸς καλῆς τῆς πειδὸς ὀμορφῆς καὶ τῆς πειδὸς ἀγαπημένης σ' ὅλο τὸ χωρίο κατέλλας, καρῆς τοῦ κύρι-Παναγή, τοῦ προετοῦ, πούχε τὸ μεγάλο περιβόλι μὲ τὸ δύο στέρνες, εἰχε πανηγύρι. Εκεί η τὴν ήμέρα τοῦ "Αγ-Γιαννιού" τοῦ Κλειδωνα. Καὶ ποὺ ἄλλοι ἡ αυταύενοντο ἔτα τὰ κορίτσια τοῦ χωρίου γιὰ νὰ βγάλουνε τὸν κλειστόν, παρὰ στὴν ἀνοιχόκαρην αὐλὴ μὲ τὴ μεγαλή καρυδιά, τι, κρέτητος τῆς γλυπτρες, μετέπειτα κρυπταῖες καὶ τὰ γεράνια ποὺ στολίζαν τριγύρω τὰ πεύσια καὶ τὰ μαρμαρένια τὸ πηγάδι, καὶ ποὺ ἀλλοῦ, ή βρισκανε τὸ γέλοιο, τὸ παιχνίδι, τὸ τραγούδι, τὴν καλή καρδιά, τὸν καλὸ λόγο, παρὰ στὸ ςτροπότο, τῆς σανθής μοναχοκαρῆς ποὺ είχε τῆς πειδὸς πολλές καὶ τῆς πειδὸς ἀγαπημένες φιλενάδες, ποὺ είχεγια σ' εἶνα χαμόγελο, γιὰ σλες ἔνα χασί, καὶ ἡ πειδὸς μεγάλη τῆς χαρᾶ ἥταν νὰ δέλπη τὴν αὐτὴ γεμάτη κόσμο καὶ αὐτὴ νὰ τὸν φιλεῖ.

Ποτε δὲν ἐδήγηκε ἀπὸ τὸ στόμα χωριανῆς πικρὸς λόγος γιὰ τὴ Λενίτσα ἀστροτελέκι ὥπερτε νὰ τὴν ἔκαιτε. Λενίτσα λέγανε καὶ λέγονταν τὰ μάτια ἀπὸ τὸν ποιο νὰ γέταν καθεμιὰ τοὺς σὰν τὴν κοπέλα λατὴ ποὺ ἤταν τὸ καμάρι τοῦ χωρίου στὴν ωμορφιά καὶ στὴν καλωσόνη.

Μόνο μιὰ ψυχή-μὰ δὲν είτανε ψυχή ἀνυπότιο αὐτῇ παρὰ σχίζιμον ή Μαρουσών τὴν είχε στο στομάχι. "Ολες τὶς είχε σλες τὶς γλωσσοτριγειας πῶς είναι παίγνιο-βρώμα για μιά, ἀργολάβα γιὰ ἀλλη, ζηλιάρα, κουκουουρά, ἀσκημπούρα, γιὰ κάπιε μιὰ είχε καὶ τὸ ραρμάκι της. Μή τὸ πειδὸς φαρμακερό λόγο τὸν είχε πάντα διὰ τὴν διμορφούλια τοῦ προετοῦ. Τὴν ἐπιτανε δαιμόνιο ἄμα ἀκούγει γιὰ λένε κένα παίνεμα γιὰ τὴ Λενίτσα.

Στρέβωνε τὴν ἀγριοστοματάρα της, τέντων τὰ κοκκαλα τῶν δύο μικρών καὶ βαθυλόν ματιῶν της, κιτρίνισε καὶ μαύρισε ἀπὸ τὴν κακία τῆς κι ἔλεγε:

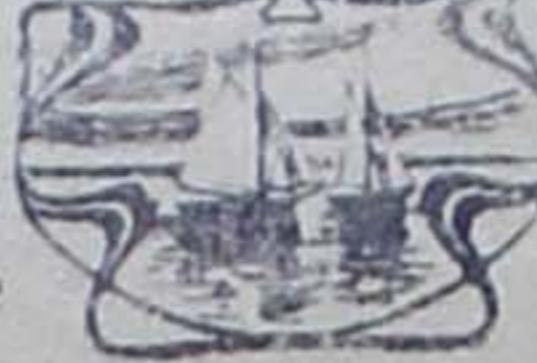
— Μαμμ.. χαρά στὴν ωμορφιά...

Τὶ βρίσκουν ἀπὸ δαύτηνε... μιὰ μαῖμοδ, ἔνας χάχας, μιὰ σαχλή.

Καὶ ἡ πειδὸς σαχλή κι ἡ πειδὸς σαχημούρα, κι ἡ πειδὸς κακίστρα

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΜΟΛΥΒΙΕΣ

ΛΕΣΒΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΠΑΤΙΝΑΔΑ

Τώρα ποὺ ή νύχτα πάντωσε
καὶ γέρνει τὸ φεγγάρι,
ποὺ ἔνα ἀγόρι ξαγευπνᾶ
γιὰ τὸ χατζῆρι που,
ποὺ τὸ σκοτάδι ἡ γῆς φορεῖ
κι' ὁ οὐρανὸς τὴ χάρη,
ἔβγα φεγγαροπρόσωπη
σὲ παραθύρι σου.

“Ἐβγα καὶ γλυκοπότισε
λουλούδια μαραμένα,
κι' ἀν ἔχης στάλα πονεσιά
μεσ' στὴν καρδούλα σου,
λυπήσου με καὶ δόστηνα
σὲ χελή διψασμένα
ν' ἀνιστήθῃ σὰ λούλουν
μὲ τὴ δροσούλα σου.

“Η θίλιοις τὴ γῆς φιλε
κι' ιστές τ' ἄγιζι,
κι' ἔγω μονάχα δὲ φιλῶ
τὰ δυὸ χειλάκια σου.
Μὲ χλια δστέρια σὲ οὐρανὸς
κι' ἔγω χωρὶς ἀστέρι!
Σκοτάδι η γῆ κι' ἔγω χωρὶς
τὰ δυὸ ματάκια σου.

Κατέβα καὶ περπάτηξε
νεράϊδα, μὲς τὰ σκότη
καὶ μλησέ μου, νὰ θαρρῶ
πάς άναστηθῆκα,
πές μου τὰ λόγια τὰ γλυκά
ποὺ πρωτολέει η Νίσιη,
μές δες άποδάνω άκονύοντας
πάς μγαπήθηκα.

“Αργύρης Εφταλιώτης
[Απὸ τὴν ἀνέδοτη «Δεσβιακὴ
Ανθολογία» τοῦ κ. Αλκ. Γεωρ-
γαντέλη]

λογιαν τοῦ 20 οἰο ἐπὶ τῶν κερ
δῶν

— Καὶ νὰ μὴ ἐπικητεῖ ὁρισ-
μένον ποσόν, ἀδιαφορῶν ἐὰν ἐρ-
γασθῇ τοῦτο ή δχι

— Διότι τὰ ἔξοδα των εἰνε
τῶν πολλὰ ὡστε εἰνε ζήτημα ἐ-
άν οἱ ἐμιχειρημαται ἀνταπεξέρ-
χονται εἰς αὐτά.

— Εἰς τὸ φωτογραφεῖο Π.
Τσισιλῆ, ἔναντι Εφορίας Πλω
μαρού.

·Επειδούνται παντὸς εἰδόνς
φωταγγαφικαὶ ἐργασταὶ. (Με-
γεθύνσεις, φωτογραφαὶ πιστο-
ποιητικῶν κ.τ.λ.)

— Εργαστα ἐγγυημένη ἐμφά-
νισις θαυματα.

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΤΙΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΩ. ΗΛΙΟΥ

ΕΝ ΠΛΩΜΑΡΙΩ

·Εσωτερικοὶ καὶ Εξωτερικοὶ
άποστολαι
·Εκτελωνίσεις-Διαμετακομίσεις
Προμήθειαι - Αντιπροσωπεῖαι
Μεταφοραὶ Εμπορευμάτων

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ
καὶ Αθροιστικαὶ μηχαναὶ
CONTINENTAL

·Ανειπόριστος τοῦ ἐν Μυτιλήνη
καλλιτεχνικοῦ Τυπογραφείου
Ν. Θ. Ζωγράφου
Διεκπεραίωσις Ταχίστη

Μέρη μὲ τὴν ημέρα ιδουνάσσε-

ται νηπελεσίστε νὰ τάρη, σύτε νὰ
γελάσῃ, σύτε νὰ μιλήσῃ.

Βουλαγήκε τὸ σπίτι. Μπαίνε
διγαίναν μέρα νυχτα σὶ φιλενάδες

της τοῦ κάλου τὴν παρηγορούσαν
ἐκείνη συλλογιζόνταν, κοινούσε τὸ

χλωμας κι ἀκτένι το κεφάλι της της
ζητάντας καὶ μιαρμούρις βέ-
ποντας χάροισαν νὰ ονειρευότανε.

Ἐγώ της γῆς χωριστῶ καρμι,
τεσ κάροι τη φυχή μου...

Καὶ τοὺς δυνατὰς ἔλεγε: «Θά πε-

νάνω μοῦ τὸ εἴτε ή Μαρουσώνω.

Χτίναστε κρεβατιόντης,

Στὸ χρόνο ςπάνου πέθανε ἡ Λε-

νίτα, η πειδὸς καλή, η πειδὸς όμορ-

φη, η πειδὸς ἀγαπημένη τοῦ χωρίου.

Ἐδστρε. Εύσερατιάδης

